

[Arne Bjerregaard]

ledes kunne vi have gjort det, hvis vi havde haft den stilling, som nu regeringen har? Vi mener, at vi på mange andre områder kunne have gjort det bedre, men på dette område vover vi ikke at påstå, at vi faktisk kunne have gjort det bedre, selv om vi kunne ønske, at det havde været gjort bedre.

Vi må nødvendigvis erkende, at vi ikke kan fiske løs, ikke ud fra et biologisk synspunkt alene, men også fordi andre lande har sat sig på farvandene med en vis ret, f. eks. uden om Bornholm. Vi har fået vores del. Man kan selvfølgelig diskutere, om det er nok, vi har fået tildelt, men så må man spørge: hvad skal vi så gøre? Skal vi føre krig imod dem? Er det det, fremskridtspartiet vil? Eller skal vi med argumentation overbevise dem om, at vi skal have noget mere? Jeg tror nok, at vi kommer til kort med argumentationen, og derfor må næsten spørgsmålet være lige så klart til ordføreren for forespørgerne, som også sagde, at han ville svare selv: hvad skulle vi så gøre? Skal vi sætte kanonbådene ind? Skal vi erklære omverdenen krig for at få lov til at fiske alt det, vi ønsker? Og jeg må selvfølgelig i samme åndedrag spørge fiskeriministeren: hvilke muligheder har vi? Hvilke muligheder har vi på nuværende tidspunkt for at opnå noget ud over det, vi har opnået?

Nu ved jeg nok, at fiskeriministeren vistnok efter hr. Erlendssons mening ikke har forstand på fiskeri og statsministeren endnu mindre og vi andre vel slet ikke. Men hr. Erlendsson har det åbenbart. Nu ved jeg nok, at hr. Erlendssons bosted måske kan bevirke, at han har et vist kendskab til fiskeri, men så kan vi andre også sige: nå ja, efter det sted, vi bor, skulle vi vel også have en vis forstand på fiskeri. Jeg er da helt enig med hr. Erlendsson i, at selvfølgelig fisker vi ikke havet tomt, det er det rene vrøvl. Planktonmassen i havet vil være den samme, den vil altid være afhængig af fotosyntesen og alt det videnskabelige, som vi eventuelt kunne komme ind på. Det er ikke noget at røre ved. Derfor vil den samme mængde industrifisk af en vis størrelse altid være til stede.

Så kan man selvfølgelig sige, at i fremtidens fiskeri skulle man måske ud fra en ernæringsmæssig betragtning – det er noget ganske andet – udelukke fiske industrifisk, som jeg har sagt tidligere, fordi man derved får en langt større proteinmængde til

menneskene, end man får ved at udnytte de såkaldte rovfisk, som man kalder konsumfisk, hvorved man udnytter mindre end 10 pct. af det protein, man kan opnå gennem industrifisk.

Det er også sådan, at hvis man vil have en vis balance i havet, er det nødvendigt, at man fisker en vis mængde industrifisk, fordi en stor del af dem tager en stor del af yngelen, og nogle af dem er i konkurrence med de såkaldte konsumfisk, men en stor mængde af dem vil selvfølgelig stadig væk være til føde for konsumfiskene. Der kræves i havet en vis balance imellem industrifisk og konsumfisk, og derfor må man vel ud fra en biologisk betragtning kunne sige til de lande, man skal forhandle med, at det er i al fald rimeligt, at man fisker en større mængde industrifisk i øjeblikket, i al fald hvis det nu er sådan, som jeg føler det er, og som jeg har set visse udtale, at der er en stor mængde industrifisk i øjeblikket. Så må de sådan set på grund af deres store mængde hindre en opvækst af et passende antal konsumfisk, for derved kommer der en fødekonkurrence og ikke et fødemiddel til konsumfiskene.

Men vel, det er kun noget, man kan sige til fiskeriministeren, som jo har den endelige afgørelse om dette, at sådan tror vi det er, sådan føler vi det er ud fra undersøgelser. Men vi må også sige, at vi kun tør sige til fiskeriministeren, at vi vil være med så langt, man vil overholde fællesmarkedets aftale, så langt man vil være med til at overholde internationale aftaler, og så langt man vil være med til at udnytte al sin viden, al sin argumentation, al sin evne for at opnå de bedst mulige betingelser inden for dette. Men vi ønsker ikke, som det er blevet sagt fra fremskridtspartiet, at vi skal være krømmere på dette område. Vi ønsker hellere, at vi bruger vores politiske dygtighed og demokratiske anstændighed for at opnå de bedst mulige resultater på dette område.

Om det så er muligt at opretholde den fiskerflåde, vi har, kan vi stille os tvivlende over for, men det må fremtiden vise. Vi mener blot ikke, at man skal nedskære den på nuværende tidspunkt. Man må først have den fremtidige kvoteringsordning og den fremtidige linje for fiskeriet skitseret, førend man tager stilling til disse problemer. Jeg mener, at vi må have vores fiskerflåde så in-